

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1107/2015
22.12.2015. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић Томић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљене М.А., због кривичног дела фалсификовање службене исправе из члана 357. став 3. у вези става 1. и 2. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљене М.А., адвоката М.Л., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Неготину К. број 302/14 од 02.04.2015. године и Вишег суда у Неготину Кж1 62/15 од 29.09.2015. године, у седници већа одржаној дана 22.12.2015. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљене М.А., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Неготину К. број 302/14 од 02.04.2015. године и Вишег суда у Неготину Кж1 62/15 од 29.09.2015. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Неготину К. број 302/14 од 02.04.2015. године окривљена М.А. оглашена је кривом због извршења кривичног дела фалсификовање службене исправе из члана 357. став 3. у вези става 1. и 2. КЗ за које јој је изречена условна осуда тако што му је утврђена казна затвора у трајању од пет месеци и истовремено одређено да се иста неће извршити ако окривљена у року од једне године од дана по правноснажности пресуде не учини ново кривично дело.

На основу члана 87. став 1. КЗ према окривљеној М.А. изречена је мера безбедности одузимања предмета – споразума о престанку радног односа од 24.01.2011. године који је привремено одузет по потврди ПС Неготин број Пу. 231-94/11 од 09.03.2011. године, за који је одређено да ће се по правноснажности пресуде уништити.

Истом пресудом окривљена М.А. обавезана је да суду на име паушала плати износ од 4.000,00 динара а на име трошкова кривичног поступка оштећеном Б.Ј. износ од 67.125,00 динара у року од 15 дана по правноснажности пресуде.

Пресудом Вишег суда у Неготину Кж1 62/15 од 29.09.2015. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљене М.А. изјављена против пресуде Основног суда у Неготину К 302/14 од 02.04.2015. године и првостепена пресуда је потврђена.

Против напред наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљене М.А., адвокат М.Л., због повреде закона из члана 439. тачка 2. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев и преиначи побијане пресуде тако што ће одбити оптужбу да је окривљена на начин описан у изреци првостепене пресуде учинила кривично дело из члана 357. став 3. КЗ.

Разматрајући захтев за заштиту законитости, на седници већа одржаној сходно одредбама члана 487. и 488. ЗКП, Врховни касациони суд је нашао да је захтев изјављен од овлашћеног лица, благовремен и дозвољен.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости у смислу члана 488. став 1. ЗКП доставио јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа, о којој није обавештавао јавног тужиоца и браниоца, јер веће није нашло да би њихово присуство било од значаја за доношење одлуке. На седници већа Врховни касациони суд је размотрио списе предмета, са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљене М.А. је неоснован.

Бранилац окривљене М.А. у захтеву наводи да је побијаним пресудама повређен закон из члана 439. тачка 2. ЗКП јер је суд на дело које је предмет оптужбе погрешно применио одредбу члана 357. став 3. КЗ који се односи на кривично дело фалсификовања службене исправе, на тај начин што окривљена по свом положају није могла да изврши кривично дело за које је оглашена кривом, обзиром да су то кривично дело могла извршити само лица која имају својство службеног или одговорног лица.

Изнете навода захтева Врховни касациони суд оцењује неоснованим. Наиме, наводе садржане у захтеву за заштиту законитости, бранилац окривљене М.А. је неосновано истицао и у жалби изјављеној против првостепене пресуде, а другостепени суд је нашао да су ти жалбени наводи неосновани и у образложењу пресуде је дао јасне и довољне разлоге да се у радњама окривљене стичу сви субјективни и објективни елементи кривичног дела фалсификовање службене исправе из члана 357. став 3. у вези става 1. и 2. КЗ за које је окривљена оглашена кривом, које Врховни касациони суд у свему прихвата и у смислу члана 491. став 2. ЗКП на њих упућује.

У захтеву за заштиту законитости указује се и на непоштовање одредбе члана 15. Законика о кривичном поступку који је почео да се примењује од

01.10.2013. године, као и на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, али се Врховни касациони суд у ове наводе захтева није упуштао обзиром да исти не представљају повреде закона прописане одредбом члана 485. став 4. ЗКП, због којих је окривљеном дозвољено подношење овог ванредног правног лека.

Из напред наведених разлога донета је одлука као у изреци на основу одредбе члана 491. став 1. и 2. ЗКП.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић,с.р.**

**Председник већа-судија,
Драгиша Ђорђевић,с.р.**